

Bilag 1.

Det kongelige Sundheds-Kollegium.
Kjøbenhavn, den 22de Juni 1877.

Idet Sundheds-Kollegiet tilbagefender det med Justitsministeriets Skrivelse af 10de November s. A. fulgte, tidligere til Indenrigsministeriet indgivne Andragende fra Dyrlægeforeningen i Sorø, om at der maa blive truffet Foranstaltninger til Forebyggelse af, at Kjødet af selvdøde eller paa Grund af Sygdom nedslagtede Kreaturer benyttes til Mennekesføde, skal Kollegiet tjenstlig bemærke, at denne Sag i længere Tid har været Gjenstand for Forhandling i Kollegiet. Dette har saameget mere følt sig opfordret til at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse, som der oftere i Medicinalberetningerne fra de forskjellige Embedslæger er ført Klager over den stedse tiltagende Uftik at slagte syge Dyr, selv saadanne, der lede af infektiøse Sygdomme, for at afhænde Kjødet til Mennekesføde.

Da der imidlertid har hersket afvigende Anskuelse om denne Sag i Kollegiet, skal Flertallet af dets Medlemmer bemærke Følgende: De bestaaende veterincære Love, navnlig Lov af 29de December 1857 og den dertil knyttede Instrux af 28de September 1858, skjønt ikke at indeholde tilstrækkelige Garantier mod den her paaantede Ulempe. Dels er nemlig Lov af 29de December 1857 affattet med et ganske andet Formaal for Dø, nemlig for at forebygge Udbredelsen af smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, og dels forholder det sig saaledes, at en af de virksomste Bestemmelser, som paabydes i Loven, og som kunne afgive Garanti mod den her omtalte Fare, nemlig øieblikkelig Nedslagtning, kun kan bringes i Anvendelse med Hensyn til Snive, Kvægpest og den ondartede Lungesyge hos Oxen, men derimod ikke mod Miltebrand, uagtet denne Sygdom i hygieinisk Henseende er den for Menneket farligste Dyresygdom. Dette har sin Grund i, at Miltebrands Kontaktig anses for særdeles fir, at Miltebranden hyppigt holder sig til begrænsede Omraader og Distrikter og i Reglen ikke antager en saa stor eller hurtig vandemist Udbredelse, som f. Ex. Kvægpesten. Men hertil kommer endnu, at enkelte Former af Miltebrand have et saa skjult og yderst hurtigt Forløb (den saakaldte apoplektiske Form, hvor Dyret saa godt som uden foregaaende Sygdoms-Symptomer styres dødt om), at der slet ikke kan være Tale om at tilkalde Dyrlæge under Dyrets Sygdom. At det oftere hænder, at Miltebrandstilfælde ikke komme under Dyrlægebehandling, er der al Grund til at formode, og dette bestrkes bedst ved den lille Miltebrands-Epidemi, der fandt Sted i 1875 blandt en Faarebesætning paa en Gaard i Jylland i Aalestrup i Rinds Herred, hvor Epidemien først blev taget under offentlig Behandling af den resp. Dyrlæge i September, samtidig med, at en Pige var bleven smittet, medens det senere godtgjordes, at 2 Personer allerede først paa Sommeren desuden havde været angrebne paa en Tid, da Sygdommen endnu ikke havde været kendt som Miltebrand. Heldigvis gik der i dette Tilfælde intet Mennekesliv tabt, da Faaremiltebranden i Reglen er den mindst farlige for Menneket.

Heller ikke i de bestaaende sanitære Love eller i de respektive Sundhedsvedtægter for Byerne findes der tilstrækkelige Bestemmelser, som kunne betrygge mod den omtalte Fare, og navnlig vil dette ikke kunne forhindre, saaledes som Forholdene for Tiden ere, at Kjød af syge Kreaturer ofte af Landslagterne indbringes til Byerne. Kollegiet formener derfor, at der turde være Anledning til nøiere at drøfte det af Dyrlægeforeningen i Sorø fremsatte Forslag, saameget mere som der jo her ikke er Tale om en saa vidtgaende Foranstaltning som den, der er bleven tilraadet i 1869 af det veterincære Sundhedsraad, nemlig en saghyndig Besigtigelse af alle slagtede Kreaturer. Imidlertid er Kollegiet ikke blindt for, at det er forbundet med en Del Vanskelighed at formulere et passende Lovudkast i denne Retning, eller at træffe den rette Begrænsning for de Arter af Kjød, som maa anses for absolut skadelige eller farlige for den menneskelige Sundhed. Ved at gaa for vidt i denne Retning vil man nemlig dels træde store økonomiske Interesser meget for nær, dels udelukke fra Markedet en stor Mængde spiseligt Kjød, og ved Jordhyrelse af Kjødpriserne navnlig berøve de mindre velstaaende Klasser en stor Del